

DE GLORIEUZE HEMELVAART VAN CHRISTUS

**LUKAS 24:50-53;
HANDELINGEN 1:1-11**

• Johan Schep

Onze Heere Jezus Christus had met Zijn discipelen over Zijn dood, opstanding en hemelvaart gesproken. De Vader bevestigde door de hemelvaart alles wat Christus op aarde had verricht. Jezus wist van te voren wat er met Hem zou gebeuren. Hij wist dat Hij Gods toorn moest dragen (2Kor.5:21). Hij wist dat Hij zou opstaan uit de doden en dat Hij zou teruggaan naar de Vader (Joh.6:62; 7:33; 14:3-4, 28; 16:5; 17:4; Hebr.12:2).

Zijn vreugde lag in het feit dat Hij een eigen gemeente zou krijgen, die Zijn bruid maar ook Zijn lichaam is (Ef.1:20-23; Openb.19:7). Zoals Adam een beeld van Christus is (Rom.5:14), zo is Eva een beeld van de gemeente (Gen.5:2). Mannelijk en vrouwelijk schiep God hen in het begin. Hij zegende hen ook en gaf Adam en Eva de naam 'mens', niet mensen. Zo zijn wij als gemeente één met Christus, en vast met Hem verbonden (1Kor.6:17).

Terloops nog dit: de discipelen krijgen de belofte dat zij straks bij Hem mogen wonen (Joh.14:3-4). Dit toont mij dat zij echt in Hem geloofden. In Johannes 7:36 wordt tegen ongelovige Joden gezegd dat zij *niet* kunnen komen waar Hij nu is. Dit weerlegt de leer van de alverzoening en ook de leer dat de Joden reeds behouden zijn. De kern van ons geloof is de opstanding. Paulus noemt de hemelvaart als einddoel van het leven van de Heere Jezus (Fil.2:6-11). Er was mogelijk ook een geestelijk lied in de gemeente, dat de hemelvaart noemde (1Tim.3:16).

Wat mij opvalt in Lukas 24:52, is dat de discipelen zich verheugden met grote blijdschap. Zij verheugden zich, hoewel Jezus van hen heenging. Wat is er veranderd? Voorheen waren zij verward, of zij waren het niet met Hem eens (Matt.16:22). Maar zij begrijpen nu alles wat Jezus hun al die tijd had gezegd.

Er zijn wel vier redenen, waarom zij zo blij zijn in Jeruzalem. In het begin van Lukas vinden wij in Jeruzalem een haast dode religie, en in de tempel een ongelovige priester, Zacharias. Dit is nu totaal anders. Het evangelie begint in Bethlehem met aanbidding, en het eindigt ook met aanbidding!

(1) De discipelen zijn blij, want de Heere Jezus is op de bestemde plaats aangekomen. Veertig dagen lang verscheen Hij en verdween weer met duidelijke tekenen, zodat zij overtuigd werden van Zijn lichamelijke opstanding. Dat is het hart van het evangelie voor ons. Christus sprak ook met hen over het Koninkrijk (Hand.1:3). Na 40 dagen is hun training voorbij en de Heere Jezus gaat vanaf de Olijfberg omhoog. Zonder veel ophef verdwijnt Hij. De wolk maakte hen blij, want dit was het teken van de aanwezigheid van God. De wolk ging met Israël mee in de woestijn, en de wolk verscheen op de berg van de verheerlijking. Jezus kwam van de Vader en Hij keerde terug naar de Vader. De Vader ontving Jezus in de wolk. Waar de wolk is, daar is de Heere God.

Dit was de eerste keer sinds Adam uit het paradijs was verwijderd, dat er weer een Mens in Zijn directe aanwezigheid kon komen (Rom.5:14). De tweede Adam keerde terug als Mens naar de hemel (1Tim.2:5). Als Mens is Jezus de Eerste onder vele broeders (Hebr.2:11,17). Daarom mogen de gelovigen daar ook naar toe. Daar is Hij al op de plaats van autoriteit en macht. Hij is nu onze Advocaat, onze Voorspraak (1Joh.2:1). Hij bidt voor ons, tegenover de aanklager van de broeders.

(2) De volgende reden waarom ze blij zijn, is omdat de Heere Jezus hen *zegt*. Hij gaat niet terug naar de hemel met gebalde vuisten, omdat het volk Hem had afgewezen. De goddelijke zegen is belangrijk, dat weten wij uit het leven van Jakob. Hij had er alles voor over om die zegen te krijgen. De zegen kon ook niet teruggenomen worden. De vloek is voorgoed verdwenen op het kruis (Gal.3:13). Wij die geloven, zijn nu gezegend met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten (Ef.1:3; 2:6-7).

Zegeningen waren Christus' laatste woorden. Al die beloften van eeuwige genade, redding, troost, vrede, zorg en liefde!

De Heere Jezus zegt als het ware: Ik ga naar de hemel om Mijn beloften aan jullie waar te maken. Zij begrijpen het eindelijk. Alles wat Hij hun had gezegd, is nu ook volbracht!

(3) De derde reden waarom ze zo blij zijn, is omdat Jezus hun de belofte van de Vader gaf: de Heilige Geest, de Trooster (Hand.1:4, 8). Tijdens Zijn rondwandeling met de discipelen was Jezus alleen op de berg, en de discipelen waren met een boot op het meer (Matt.14:22; 17:14). Op de berg van de verheerlijking waren er negen discipelen in het dal zonder Hem. Jezus was tijdens Zijn rondwandeling hier op aarde maar op één plek tegelijk! Hij had tegen de discipelen gezegd dat het beter was dat Hij heenging, omdat Hij dan de Heilige Geest kon sturen om in hen een fontein van levend water te zijn (Joh.16:7; 7:39).

(4) De vierde reden dat zij blij zijn, is omdat de Heere Jezus ook op die manier terugkomt (Hand.1:11). Zoals Hij omhoog voer van de Olijfberg, zo zal Hij ook weer verschijnen. Dit zeggen de engelen hier tegen hen. En dit zal gebeuren op diezelfde berg (Zach.14:3-4). En iedereen zal Hem dan ook zien (Openb.1:7).

Conclusie: de cirkel van Zijn eerste komst is nu rond. Zijn werk is volkomen volbracht. De Vader verheerlijkt Zijn Zoon en heeft dat bewezen door Zijn hemelvaart. De beperkingen van de aarde zijn voorbij. Jezus zit als Mens in Zijn troon. Hij heeft de Heilige Geest gezonden. Zijn eigen leven is nu in iedere gelovige. Hij heeft de verspreiding van het evangelie nu aan ons toevertrouwd (Hand.1:1,8).

In het leger mag je nieuwe orders aannemen, als de vorige opdracht is vervuld. Jezus heeft de duivel overwonnen op het kruis (Gen.3:15; Kol.2:15; 1Joh.3:8). Hij is het Hoofd van Zijn eigen gemeente, die nu nog hier op aarde is (Ef.1:20). Hij heeft geestelijke gaven geschonken aan alle leden van de gemeente (Ef.4:11). Hij heeft de discipelen in staat gesteld Gods Woord op schrift te stellen (Joh.16:13). Hij is na de hemelvaart Zijn werk begonnen als Hogepriester (Hebr.4:14). Hij is de Hogepriester die mocht gaan zitten in het hemelse heiligdom. Hij bereidt nu een woning voor ons. Hij wacht op het moment dat alle knie zich voor Hem zal neerbuigen (Fil.2:11).

Jezus zal ons eeuwig eraan herinneren dat Hij gedood is (Openb.5:6). Zoals Simeon eens aanbad na Zijn geboorte, zo aanbidden de discipelen nu bij Zijn hemelvaart. Een teken van hun oprechte toewijding is hun gehoorzaamheid, zoals wij die zien in het boek Handelingen.